

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

13. července 2006 *

Ve věci C-438/04,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES podaná rozhodnutím cour d'appel de Bruxelles (Belgie) ze dne 14. října 2004, došlým Soudnímu dvoru dne 19. října 2004, v řízení

Mobistar SA

proti

Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT),

za přítomnosti:

Belgacom Mobile SA,

Base SA,

* Jednací jazyk: francouzština.

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, R. Schintgen, P. Kūris (zpravodaj), G. Arestis a J. Klučka, soudci,

generální advokátka: C. Stix-Hackl,
vedoucí soudní kanceláře: K. Sztranc, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 20. října 2005,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Mobistar SA F. Louisem a A. Vallerym, avocats,
- za Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT) S. Depréem, C. Jansensem a S. Adamem, avocats,
- za Belgacom Mobile SA D. Van Liedekerken, avocat,
- za Base SA A. Verheydenem a Y. Desmedtem, avocats,

- za italskou vládu I. M. Bragugliou, jako zmocněncem, ve spolupráci s P. Gentilim, avvocato dello Stato,
- za kyperskou vládu D. Lysandouem, jako zmocněncem,
- za litevskou vládu D. Kriaučiūnasem, jako zmocněncem,
- za vládu Spojeného království M. Bethellem, jako zmocněncem, ve spolupráci s K. Smith a G. Peretzem, barristers,
- za Komisi Evropských společenství D. Maidani a M. Shotterem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 23. března 2006,

vydává tento

Rozsudek

- ¹ Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst.

L 108, s. 33, Zvl. vyd. 13/29, s. 349, dále jen „rámcová směrnice“), jakož i směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) (Úř. věst. L 108, s. 51, Zvl. vyd. 13/29, s. 367, dále jen „směrnice o univerzální službě“).

- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Mobistar SA (dále jen „Mobistar“) a Institut belge des services postaux et des télécommunications (Belgický institut pro poštovní a telekomunikační služby, IBPT), právnickou osobou veřejného práva, týkajícího se rozhodnutí IBPT ze dne 16. září 2003, kterým se stanoví náklady na zavedení, které platí přijímající mobilní telefonní operátor v případě převedení nebo přenesení čísla z jednoho operátora na jiného operátora v období od 1. října 2002 do 1. října 2005 (dále jen „sporné rozhodnutí“).

Právní rámec

Právní úprava Společenství

- 3 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/33/ES ze dne 30. června 1997 o propojení v odvětví telekomunikací s cílem zajistit univerzální službu a interoperabilitu uplatněním zásad otevřeného přístupu k síti (ONP) (Úř. věst. L 199, s. 32), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/61/ES ze dne 24. září 1998 (Úř. věst. L 268, s. 37, dále jen „směrnice 97/33“), byla zrušena rámcovou směrnicí s účinností ode dne 25. července 2003. Podle svého čl. 1 prvního pododstavce stanovila směrnice 97/33 právní rámec zajišťující propojení telekomunikačních sítí v Evropském společenství, zvláště interoperabilitu služeb, jakož i poskytování univerzální služby v prostředí otevřených a konkurenčních trhů.

- 4 Článek 2 odst. 1 písm. a) této směrnice definoval pojem „propojení“ jako „fyzické a logické spojení telekomunikačních sítí používaných stejným nebo jiným subjektem, aby umožnilo uživatelům jednoho subjektu komunikovat s uživateli stejného nebo jiného subjektu nebo získat přístup ke službám poskytovaným jiným subjektem“. *(neoficiální překlad)*
- 5 Článek 7 téže směrnice stanovil zásady stanovování cen za propojení a upravil systémy účtování nákladů v oblasti propojení. Příloha IV této směrnice obsahovala „seznam příkladů prvků pro poplatky za propojení“. Tato příloha zejména stanovila, že „poplatky za propojení mohou v souladu se zásadou proporcionality zahrnout přiměřenou část souvisejících a společných nákladů a nákladů pro zajištění rovného přístupu, přenositelnosti čísel a dodržování základních požadavků (zachování celistvosti sítě, bezpečnost sítě v případech tísně, interoperabilita služeb a ochrana dat)“. *(neoficiální překlad)*
- 6 Článek 12 odst. 5 směrnice 97/33 stanovil:

„Vnitrostátní regulační orgány podporují co nejrychlejší zavedení přenositelnosti čísel operátora, která umožňuje účastníkovi, který o to požádá, zachovat si své číslo (svá čísla) ve veřejné pevné telefonní síti a v digitální síti integrovaných služeb (ISDN) bez ohledu na subjekt poskytující službu, v určitém místě v případě zeměpisných čísel a v kterémkoli místě v případě jiných než zeměpisných čísel, a dbají, aby tato služba byla dostupná nejpozději do 1. ledna 2000 nebo v zemích, kterým bylo povoleno dodatečné přechodné období, co nejdříve po tomto dni, ale nejpozději do dvou let po jakémkoli pozdějším datu dohodnutém pro úplnou liberalizaci telefonních služeb.

Aby bylo zajištěno, že poplatky hrazené spotřebiteli jsou rozumné, dbají vnitrostátní regulační orgány, aby stanovení sazeb za propojení spojené s poskytováním této služby bylo rozumné.“ *(neoficiální překlad)*

- 7 Nový právní rámec byl přijat pro všechny přenosové sítě a služby ve formě čtyř směrnic, a sice, kromě rámcové směrnice a směrnice o univerzální službě, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES ze dne 7. března 2002 o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení (přístupová směrnice) (Úř. věst. L 108, s. 7, Zvl. vyd. 13/29, s. 323, dále jen „přístupová směrnice“), a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice) (Úř. věst. L 108, s. 21, Zvl. vyd. 13/29, s. 337, dále jen „autorizační směrnice“).

- 8 Článek 30 směrnice o univerzální službě stanoví:

„Členské státy zajistí, aby si všichni účastníci veřejně přístupných telefonních služeb, včetně mobilních služeb, kteří o to požádají, mohli ponechat své číslo (svá čísla) nezávisle na podniku, který službu poskytuje:

a) v případě zeměpisných čísel v určitém místě a

b) v případě nezeměpisných čísel kdekoli.

Tento odstavec se nevztahuje na přenositelnost čísel mezi sítěmi poskytujícími služby v pevných místech a mobilními sítěmi.

2. Vnitrostátní regulační orgány zajistí, aby stanovování cen za propojení v souvislosti s poskytováním přenositelnosti čísel bylo nákladově orientované a aby případné přímé zpoplatnění účastníků neodrazovalo od používání těchto služeb.

3. Vnitrostátní regulační orgány nestanoví sazby pro koncové uživatele za přenesení čísel způsobem, který by narušoval hospodářskou soutěž, například stanovením zvláštních nebo společných sazeb pro koncové uživatele.“

9 Článek 4 odst. 1 rámcové směrnice stanoví:

„Členské státy zajistí, aby existovaly na vnitrostátní úrovni účinné mechanismy, v jejichž rámci má každý uživatel nebo podnik zajišťující síť nebo poskytující služby elektronických komunikací, který je dotčen rozhodnutím vnitrostátního regulačního orgánu, právo podat opravný prostředek proti rozhodnutí k subjektu rozhodujícímu o opravném prostředku, který je nezávislý na zúčastněných stranách. Tento subjekt, kterým může být soud, musí mít příslušné odborné znalosti potřebné pro výkon svých funkcí. Členské státy zajistí, aby skutková podstata případu byla řádně posouzena a aby existoval účinný mechanismus pro opravné prostředky. Do rozhodnutí o takovém opravném prostředku zůstává v platnosti rozhodnutí vnitrostátního regulačního orgánu, pokud subjekt rozhodující o opravném prostředku nerozhodne jinak.“

Vnitrostátní právní úprava

- ¹⁰ Sporným rozhodnutím, přijatým podle belgického zákona ze dne 17. ledna 2003 o statutu regulačního orgánu pro belgická odvětví pošt a telekomunikací (Moniteur belge ze dne 24. ledna 2003, dále jen „zákon ze dne 17. ledna 2003“) a královské vyhlášky ze dne 23. září 2002 o přenositelnosti čísel koncových uživatelů mobilních telekomunikačních služeb nabízených veřejnosti (Moniteur belge ze dne 1. října 2002, dále jen „královská vyhláška ze dne 23. září 2002“), stanovil IBPT, vnitrostátní regulační orgán ve smyslu čl. 2 písm. g) rámcové směrnice, náklady na zavedení za každé číslo mobilního telefonu úspěšně převedené z jednoho operátora na druhého na 3,86 eur za jednoduchou instalaci a na 23,41 eur za komplexní instalaci, a to pro období od 1. října 2002 do 1. října 2005. V souladu s článkem 19 výše uvedené královské vyhlášky byly uvedené náklady stanoveny na základě konceptu „teoretických nákladů efektivního mobilního operátora“. Z bodu 4 sporného rozhodnutí vyplývá, že tímto referenčním operátorem není nezbytně ten, jehož náklady jsou nejnižší, ale ten, kdo musí být považován za konkurenceschopného v rámci skupiny srovnatelných prostředí. Při přijetí sporného rozhodnutí zohlednil IBPT informace předložené Mobistar, Belgacom Mobile SA (dále jen „Belgacom Mobile“) a Base SA (dále jen „Base“), což jsou tři mobilní operátoři působící v Belgii.
- ¹¹ Královská vyhláška ze dne 23. září 2002 mimo jiné obsahuje ustanovení týkající se rozdělení nákladů, které vzniknou provozovatelům sítí v souvislosti s převodem čísel mobilních telefonů. Rozlišuje čtyři druhy nákladů: náklady spojené se zavedením přenositelnosti, náklady na zavedení pro účastnickou stanici a pro číslo (dále jen „náklady na zavedení“), náklady spojené s referenční databází, jakož i náklady na provoz spojené s přenositelností (dále jen „náklady na provoz“).
- ¹² Článek 18 této královské vyhlášky definuje náklady na zavedení jako „jednorázové dodatečné náklady způsobené převodem jednoho nebo více mobilních čísel vzniklé

nad rámec nákladů spojených s převodem zákazníků jinému operátorovi nebo poskytovateli mobilních služeb bez přenositelnosti čísel nebo spojených s ukončením poskytování služby“.

- 13 Podle článku 19 uvedené královské vyhlášky „náklady na zavedení pro účastnickou stanici nebo číslo [...] stanoví [IBPT] na základě teoretických nákladů efektivního mobilního operátora. Částky stanovené IBPT pro pokrytí nákladů na zavedení pro účastnickou stanici nebo číslo [...] jsou nákladově orientované“.
- 14 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že dotčeny jsou pouze náklady na zavedení, které nese operátor mobilní sítě, ze které je telefonní číslo převáděno (dále jen „předávající operátor“). Předávající operátor může účtovat mobilnímu operátorovi, ke kterému se mobilní telefonní číslo převádí (dále jen „přijímající operátor“) náklady na zavedení ve výši částky stanovené IBPT. Uvedená částka je maximální částkou, takže se mobilní operátoři mohou dohodnout na nižší částce. Předávající operátor naopak v zásadě může požadovat částku stanovenou IBPT, i když jsou jeho skutečné náklady na zavedení nižší.
- 15 Podle článku 11 královské vyhlášky ze dne 23. září 2002 nemůže předávající operátor požadovat náhradu po konečném spotřebiteli, který si nechává převést své číslo. Kromě toho nemůže přijímající operátor po tomto uživateli požadovat za převod jeho čísla náhradu vyšší než 15 eur.
- 16 Konečně, podle článku 18 této královské vyhlášky jsou náklady na provoz „dodatečné náklady způsobené v síti voláním převedených čísel ve srovnání s voláním čísel nepřevedených“. Tyto náklady musí být poměrně nahrazeny předávajícímu operátorovi operátorem sítě, ze které se volání uskutečňuje, a který volání účtuje koncovému uživateli.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 17 Mobistar podala žalobu proti spornému rozhodnutí u cour d'appel de Bruxelles, jelikož se domnívala, že náklady stanovené uvedeným rozhodnutím jsou příliš vysoké. Mobistar směřovala tuto žalobu proti IBPT, Belgacom Mobile a Base. Na rozdíl od Mobistar se Belgacom Mobile domnívá, že uvedené náklady nejsou dostatečně vysoké, zatímco Base, která podporuje návrhová žádání Mobistar, uplatňuje protiprávnost královské vyhlášky ze dne 23. září 2002, a tedy i sporného rozhodnutí, jehož základem je tato vyhláška, přičemž se dovolává především nedodržení čl. 30 odst. 2 směrnice o univerzální službě.
- 18 Cour d'appel de Bruxelles konstatuje, že je třeba spornému rozhodnutí přisuzovat účinky opatření, kterým se stanoví maximální společná cena za přenos čísla, cena, od které je tedy možno se odchýlit pouze směrem dolů se souhlasem předávajícího operátora, a má za to, že opodstatněnost žaloby závisí na odpovědích na různé otázky týkající se legality královské vyhlášky ze dne 23. září 2002, která představuje právní základ uvedeného rozhodnutí.
- 19 Za těchto podmínek se cour d'appel de Bruxelles rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Co se týče služby přenositelnosti čísel upravené v článku 30 směrnice [o univerzální službě]:
- a) Týká se čl. 30 odst. 2 [směrnice o univerzální službě], který stanoví, že vnitrostátní regulační orgány zajistí, aby stanovování cen za propojení v souvislosti s poskytováním přenositelnosti čísel bylo nákladově oriento-

vané, pouze nákladů spojených s provozem na přenesené číslo anebo rovněž nákladů vynaložených operátory za účelem vyřízení žádosti o přenesení čísla?

b) Pokud se čl. 30 odst. 2 směrnice [o univerzální službě] týká pouze nákladů na propojení v souvislosti s provozem na přenesené číslo, má být vykládán tak, že:

i) umožňuje operátorům volně vyjednávat obchodní podmínky služby a zakazuje členským státům uložit *ex ante* obchodní podmínky podnikům, které mají povinnost poskytnout službu přenositelnosti čísla, co se týče poskytování služeb spojených s vyřízením žádosti o přenesení?

ii) nezakazuje členským státům uložit *ex ante* obchodní podmínky uvedené služby operátorům, kteří byli označeni za operátory mající významné postavení na daném trhu?

c) Pokud je třeba čl. 30 odst. 2 směrnice [o univerzální službě] vykládat tak, že ukládá všem operátorům povinnost nákladové orientace, pokud jde o náklady na přenesení čísla, má být vykládán tak, že brání:

i) vnitrostátnímu právnímu opatření ukládajícímu určitou metodu pro výpočet nákladů?

ii) vnitrostátnímu opatření, které *ex ante* stanoví rozdělení nákladů mezi operátory?

iii) vnitrostátnímu opatření, které zmocňuje vnitrostátní regulační orgán stanovit *ex ante* pro všechny operátory a na určitou dobu maximální výši poplatků, kterou může předávající operátor od přijímajícího operátora požadovat?

iv) vnitrostátnímu opatření, které dává předávajícímu operátorovi právo uplatňovat sazby určené vnitrostátním regulačním orgánem, s tím že jej osvobozuje od povinnosti prokázat, že jím uplatňované sazby jsou nákladově orientované?

2) Co se týče práva na opravný prostředek upraveného v článku 4 [rámcové] směrnice:

Je třeba čl. 4 odst. 1 [rámcové] směrnice vykládat tak, že orgán určený pro rozhodování o opravných prostředcích musí mít možnost disponovat všemi informacemi nezbytnými k tomu, aby skutková podstata případu mohla být řádně posouzena, včetně důvěrných informací, na jejichž základě přijal vnitrostátní regulační orgán rozhodnutí, které je předmětem opravného prostředku?“

K předběžným otázkám

K první otázce

K první části první otázky

- 20 Podstatou první části první otázky překládajícího soudu je, zda se stanovování cen za propojení v souvislosti s poskytováním přenositelnosti čísel, tak jak je uvedeno v čl. 30 odst. 2 směrnice o univerzální službě, týká kromě nákladů na provoz rovněž nákladů na zavedení.
- 21 Mobistar a Belgacom Mobile, jakož i IBPT, Komise Evropských společenství a kyperská a litevská vláda tvrdí, že ustanovení uvedeného čl. 30 odst. 2 se týkají pouze nákladů spojených s provozem na přenesené číslo, a nikoliv nákladů vynaložených za účelem vyřízení žádosti o přenesení čísel mezi mobilními operátory.
- 22 Oproti tomu Base, jakož i italská vláda a vláda Spojeného království mají za to, že stanovování cen za propojení, kterého se týká uvedený článek, zahrnuje všechny služby spojené s provedením přenositelnosti čísel, za které mají operátoři právo požadovat náhradu.
- 23 Úvodem je namístě upřesnit, že pojem „přenositelnost čísel“ zahrnuje možnost mobilních telefonních účastníků ponechat si stejné volací číslo v případě změny operátora.

- 24 K zavedení této možnosti je nezbytné, aby platformy mezi operátory byly slučitelné, číslo účastníka bylo převedeno od jednoho operátora k druhému a technické operace umožnily přesměrování telefonních volání na přenesené číslo.
- 25 Účelem přenositelnosti čísel je odstranit překážky volnému výběru spotřebitelů zejména mezi mobilními operátory, a zaručit tak rozvoj účinné hospodářské soutěže na trhu telefonních služeb.
- 26 Za účelem dosažení těchto cílů zákonodárce Společenství v čl. 30 odst. 2 směrnice o univerzální službě stanovil, že vnitrostátní regulační orgány zajistí, aby stanovování cen za propojení v souvislosti s poskytováním přenositelnosti čísel bylo nákladově orientované a aby případné přímé zpoplatnění účastníků neodrazovalo od používání těchto služeb.
- 27 Výklad, podle kterého se uvedené ustanovení netýká nákladů na zavedení, by přitom byl v rozporu s předmětem a účelem směrnice o univerzální službě a mohl by omezit její užitečný účinek z hlediska poskytování přenositelnosti.
- 28 Náklady na zavedení totiž představují velkou část nákladů, které mohou být přijímajícím operátorem přímo, nebo nepřímo přeneseny na telefonního účastníka, který hodlá využít možnosti přenositelnosti svého mobilního čísla.

29 Pokud by se na takové náklady nevztahovala povinnost dohledu stanovená v čl. 30 odst. 2 směrnice o univerzální službě, jejich stanovení předávajícími operátory, zejména těmi, kteří jsou již na trhu zavedeni a mají širokou klientelu, na příliš vysoké úrovni, by mohlo odradit spotřebitele od využití této možnosti, a nebo by ji dokonce mohlo ve skutečnosti učinit značně iluzorní.

30 Na první část první otázky je tedy třeba odpovědět tak, že se stanovování cen za propojení v souvislosti s poskytováním přenositelnosti čísel uvedené v čl. 30 odst. 2 směrnice o univerzální službě týká nákladů na provoz přenesených čísel a nákladů na zavedení vynaložených mobilními operátory za účelem vyřízení žádostí o přenesení čísla.

Ke druhé a třetí části první otázky

31 Vzhledem k odpovědi na první část první otázky je třeba odpovědět pouze na třetí část této otázky.

32 Podstatou této části otázky předkládajícího soudu je, zda mohou vnitrostátní regulační orgány stanovit předem maximální ceny pro všechny mobilní operátory za pomoci teoretického modelu nákladů.

33 Je třeba rovnou uvést, že čl. 30 odst. 2 směrnice o univerzální službě ukládá vnitrostátním regulačním orgánům povinnost zajistit, aby operátoři určili ceny v závislosti na nákladech, a kromě toho, aby ceny nebyly pro spotřebitele odrazující.

- 34 Jakmile je ověřeno, že ceny jsou stanoveny v závislosti na nákladech, poskytuje uvedené ustanovení vnitrostátním regulačním orgánům určitý prostor pro uvážení pro posouzení situace a určení metody, která se jim zdá nejvhodnější pro učinění přenositelnosti plně účinnou tak, aby spotřebitelé nebyli odrazeni od využití této možnosti.
- 35 Je přitom nutno konstatovat, že uvedený prostor pro uvážení nebyl v projednávaném případě vnitrostátními regulačními orgány překročen. Taková metoda spočívající v určení maximální ceny, jaká byla v projednávaném případě stanovena belgickými orgány, může totiž být považována za slučitelnou s čl. 30 odst. 2 směrnice o univerzální službě za podmínky, že noví operátoři mají skutečnou možnost napadnout uplatnění maximálních cen operátory již přítomnými na trhu tím, že prokáží, že tyto ceny jsou příliš vysoké vzhledem ke struktuře nákladů těchto operátorů.
- 36 Z předcházejícího tak vyplývá, že směrnice o univerzální službě v zásadě nebrání tomu, aby příslušné vnitrostátní orgány stanovily předem maximální ceny pro všechny mobilní operátory za pomoci teoretického modelu nákladů.
- 37 S ohledem na tyto úvahy je namístě odpovědět na třetí část první otázky tak, že čl. 30 odst. 2 směrnice o univerzální službě nebrání přijetí takového vnitrostátního opatření, jaké je předmětem věci v původním řízení, které stanoví předem a za pomoci teoretického modelu nákladů maximální ceny, které může požadovat předávající operátor po přijímajícím operátorovi z důvodu nákladů na zavedení, jestliže jsou ceny stanoveny v závislosti na nákladech tak, že spotřebitelé nejsou odrazeni od využívání možnosti přenositelnosti.

Ke druhé otázce

- 38 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda z článku 4 rámcové směrnice vyplývá, že takový nezávislý subjekt, kterého se týká toto ustanovení, jako je předkládající soud, musí disponovat všemi údaji nezbytnými pro přezkum opodstatněnosti opravného prostředku, který mu byl předložen, včetně údajů, které jsou podle právní úpravy použitelné v oblasti obchodního tajemství důvěrné.
- 39 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že IBPT uplatňuje povinnost zachování důvěrnosti, kterou je vázán na základě svého statutu, jak je upraven zákonem ze dne 17. ledna 2003.
- 40 V tomto ohledu je třeba uvést, že subjekt určený pro rozhodování o opravných prostředcích proti rozhodnutím vnitrostátního regulačního orgánu podle článku 4 rámcové směrnice musí mít možnost disponovat všemi informacemi potřebnými k tomu, aby mohl se vší znalostí věci rozhodnout o opodstatněnosti uvedených opravných prostředků, včetně důvěrných informací. Ochrana takových informací, jakož i obchodního tajemství, musí být nicméně zaručena a přizpůsobena tak, aby byla v souladu s požadavky účinné právní ochrany a dodržení práv obhajoby účastníků sporu.
- 41 Z článku 4 odst. 1 rámcové směrnice výslovně vyplývá, že právo na opravný prostředek, které má každý uživatel nebo poskytovatel proti rozhodnutím vnitrostátního regulačního orgánu, kterými je dotčen, musí být založeno na

účinném mechanismu pro opravné prostředky umožňujícím, aby skutková podstata případu byla řádně posouzena.

42 Kromě toho čl. 5 odst. 3 téže směrnice stanoví, že v rámci výměny informací mezi vnitrostátními regulačními orgány a Komisí mohou být informace považované uvedenými orgány za důvěrné oznámeny Komisi, která nicméně musí tuto důvěrnost zajistit.

43 Na druhou otázku je tedy třeba odpovědět tak, že článek 4 rámcové směrnice musí být vykládán tak, že subjekt určený pro rozhodování o opravných prostředcích proti rozhodnutím vnitrostátních regulačních orgánů musí disponovat všemi informacemi nezbytnými k přezkoumání opodstatněnosti opravného prostředku, případně včetně důvěrných informací, které uvedené orgány zohlednily při přijetí rozhodnutí, které je předmětem opravného prostředku. Tomuto subjektu nicméně přísluší zajistit důvěrné zacházení s dotčenými údaji, při dodržení požadavků účinné právní ochrany a zajištění dodržení práv obhajoby účastníků sporu.

K nákladům řízení

44 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

- 1) Stanovování cen za propojení v souvislosti s poskytováním přenositelnosti čísel uvedené v čl. 30 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) se týká nákladů na provoz přenesených čísel a nákladů na zavedení vynaložených mobilními operátory za účelem vyřízení žádostí o přenesení čísla.
- 2) Článek 30 odst. 2 směrnice 2002/22 nebrání přijetí vnitrostátního opatření, které stanoví určitou metodu pro výpočet nákladů a stanoví předem a za pomoci teoretického modelu nákladů maximální ceny, které může požadovat předávající operátor po přijímajícím operátorovi z důvodu nákladů na zavedení, jestliže jsou ceny stanoveny v závislosti na nákladech tak, že spotřebitelé nejsou odrazeni od využívání možnosti přenositelnosti.
- 3) Článek 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) musí být vykládán tak, že subjekt určený pro rozhodování o opravných prostředcích proti rozhodnutím vnitrostátních regulačních orgánů musí disponovat všemi informacemi nezbytnými k přezkoumání opodstatněnosti opravného prostředku, případně včetně důvěrných informací, které uvedené orgány zohlednily při přijetí rozhodnutí, které je předmětem opravného prostředku. Tomuto subjektu nicméně přísluší zajistit důvěrné zacházení s dotčenými údaji, při

dodržení požadavků účinné právní ochrany a zajištění dodržení práv obhajoby účastníků sporu.

Podpisy.